

Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka: **Tereza Pekárková**

Téma: **Edukační programy jako specifické formy prezentace kulturního dědictví**

Studijní program/obor: Historické vědy / Prezentace a ochrana kulturního dědictví

Filozofická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2017

Studentka Tereza Pekárková ke své kvalifikační práci zvolila téma velmi užitečné, praktické a aktuální. Není pochyb, že právě tzv. „edukační programy“ se vzrůstajícím trendem pronikají do praxe „prezentace“ nejen v oblasti muzejnictví, nýbrž rovněž v širší sféře kultury, ba dokonce jsou stále oblíbenější formou kontaktu s veřejností, budování jména a společenské odpovědnosti u velkých společností světa byznysu: bankovníctví, energetiky, automobilového průmyslu aj.

Osobně souhlasím se členěním práce na část teoretickou, která vymezuje prostor pro autorčinu část aplikační, v níž na základě terénního sběru informací vyhodnocuje různá pojetí práce s „dětským účastníkem“ vzdělávacího programu muzea, galerie či obdobné instituce. Je pochopitelně vždy věcí debaty a osobního citu autora, do jaké míry je třeba v omezeném prostoru sumarizovat obecná fakta. Autorka se se ctí proktestila množstvím poznatků z oblasti teorie několika oborů, právního rámce sledovaných disciplín a jejich historického vývoje. Domnívám se však, že by bylo odpustitelné, pokud by tuto jinak výhradně kompilační část více krátila a dopřála prostor navazujícím pasážím, které by daly vyniknout jejímu vlastnímu úsudku, závěrům, tedy autorčinu osobnímu mentálnímu podílu v objemu celého díla. Při uplatněném rozvržení částí textu zbývá na onu přínosnou praktickou kapitolu pouze deset stránek, což je škoda.

Autorka v úvodu ohlásila cíl „vytvoření základních principů tvoření edukačních programů“. Zatímco úvodní teoretická část práce je po obsahové stránce vystavěna logicky, spatřuji rezervy v části praktické. Kromě nepoměrně menšího rozsahu je to zejména rozvolněnost metody, která ve výsledku z autorčiných zjištění činí spíše sumář subjektivních dojmů. Rád bych autorku ujistil, že jsem sám přesvědčen o významu přirozené intuice v pedagogické práci, o zásadní roli charismatu vyučujícího (zde lektora), zkrátka o tom, že sebelepší teorie z člověka kantora či „prezentátora“ neudělá, není-li mu „shůry dáno“. Soudím však, že po pěkném úvodu s řadou odkazů na autority oborů mohla T. Pekárková hodnotit zjištěná fakta poněkud objektivněji a propracovaněji, nežli prostým konstatováním typu „*myslím si, že program byl dobře zpracován*“, „*podle mého názoru byl program uzpůsoben malým dětem velmi dobře*“ či „*...by se dle mého názoru dal vytvořit mnohem lépe*“. Nuže - proč a jak? Uplatnila kolegyně k hodnocení některé z pedagogických metod, jako je dotazník, rozhovor atp? Opět opakuji, nejde o hru na vědu za každou cenu, nýbrž o snahu objektivizovat podávané údaje a závěry. Kolegyně Pekárková se pedagogickým, resp. vzdělávacím pohledem na dítě v prostředí kulturní instituce správně zabývá ve čtvrté části práce, očekával jsem však její větší provázání s praktickou částí.

Autorka napsala práci s textem obsahově vyváženým, čtivým, byť se nevyvarovala stylistických neobratností a někdy přímo prohřešků proti rodnému jazyku (děti: „samy x sami“; „odnést sebou“!). Kromě občasných zápasů s interpunkcí se dále uchyluje k užívání lexikálního výrazu, jenž do odborného textu nepatří, a to nápadného slova: „spousta“ ve smyslu značného množství. Větší péči by si byl zasloužil i poznámkový aparát, neboť citace otrocky opakují úplný záznam již zmiňovaných titulů.

A konečně si dovolím aktuální otázku k rozpravě. T. Pekárková ve svém přehledu vývoje památkové péče zmiňuje notoricky známé osobnosti Karla IV. a Rudolfa II. Jaký význam pro konstituování muzea jako specifického zařízení měl dle jejího soudu arcivévoda Ferdinand II.

Tyrolský, jemuž je nyní věnována mimořádná a hojně propagovaná výstava, kladoucí mimo jiné důraz na jeho sbírkovou činnost, jež měla v mnoha ohledech velmi formativní charakter?

S ohledem na celkově dobrý dojem z práce a na vysokou míru jejího praktického využití navrhuji v případě uspokojivě probíhající obhajoby a zodpovězení uvedených otázek hodnotit text stupněm:

PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.

V Hradci Králové dne 22. ledna 2018